

РЕШЕНИЕ

№ 4339

гр. София, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 13.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7534** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и чл.148, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: гр. В., р-н „В. В.“ В. Т.-Е, [улица], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2, срещу Решение № Ж – 436/ 17.06.2021 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на електроразпределителното дружество са дадени следните задължителни указания: 1. В 7-дневен срок от получаване на решението да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ, на [фирма] за присъединяване на Ф., предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в УПИ I-314, кв. 37, [населено място], [община], област Р., с посочен срок за изграждане и въвеждане в експлоатация на предвидената реконструкция на клон „А“ на ВМНН в участъка от трафопост ТП 1 „К.“ до С. НН № 17 до 30.11.2021 г., за която Ф. присъединяването е отказано със Становище № П-ВИ-1050/11. 11.2020 г. от [фирма]; 2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно и издадено при допуснати съществени процесуални нарушения. Изложения са аргументи, че КЕВР не е изпълнила задълженията си по чл. 35 и ч. 36 от АПК, като е взела процесното

решение при неизяснена фактическа обстановка. Твърди се, че в оспореното решение не са изложени мотиви, от които да става ясно, че са налице основания на електроразпределителното дружество да бъдат дадени указания за издаване на становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ, на [фирма]. Сочи се, че решението е издадено в противоречие с разпоредбите на ЗЕ и ЗЕВИ. Искане се отмяна на оспорвания акт и връщане на преписката на КЕВР със задължителни указания по събиране на доказателства и произнасяне след събирането и обсъждането им, евентуално – отмяна на решението като незаконно поради съществено нарушение на материалния и процесуалния закон. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разности.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание и в писмени бележки, чрез процесуалния си представител моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество на спора.

Контролиращата страна – Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало по жалба подадена от П. П., управител на [фирма], срещу отказ от присъединяване към електроразпределителната мрежа на [фирма] на обект фотоволтаична централа /Ф./, с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в УПИ I-314, кв. 37. [населено място], [община], област Р. по реда на чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗЕВИ/, обективиран в Становище за присъединяване № П-ВИ-1050/11.11.2020 г. с посочен срок за изграждане на присъединителните съоръжения, „съгласно одобрена инвестиционна програма на „Е. Север“ за 2024 г.“, представляващо „отказ за присъединяване“.

На 15.02.2021 г. на основание чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/ КЕВР е изпратила подадената жалба до [фирма] за извършване на проверка и изпращане на становището на дружеството по нея.

Становището по жалбата е представено от електроразпределителното дружество в Писмо с изх. № 5676649/25.02.2021 г. и получено в КЕВР на 01.03.2021 г.

В становището на [фирма] по постъпилата жалба се твърди, че на 03.11.2020 г. в електроразпределителното дружество е постъпило подадено от [фирма] Искане № [ЕГН]/03.11.2020 г. за проучване на условията за присъединяване на Ф., планирана за изграждане в УПИ I-314, кв. 37, [населено място], [община], област Р., към електроразпределителната мрежа. Е. дружество е заявило, че е извършило проучване и е издало Становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа № П-ВИ-1050/11.11.2020 г. Съгласно Раздел II, т. 2 от становището, присъединяването на енергийния обект на производителя ще се осъществи след реконструкция на клон „А“ на ВМНН, като съществуващите неизолирани проводници, бъдат заменени с нов усукан изолиран

проводник /УИП/, заедно с необходимата арматура и стълбове в участъка от трафопост ТП 1 „К.“ до С. НН № 17 пред имота.

Съгласно Раздел VI, т. 2 от становището на основание чл. 27, ал. 2 от ЗЕВИ и 116, ал. 3 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и във връзка с чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /Наредба № 6/, с оглед предотвратяване влошаване на техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти в района, присъединяването на заявения обект за производство на електроенергия към електроразпределителната мрежа на [фирма] ще е технически възможно след изграждане на съоръженията по точка II, т. 2 от становището, съгласно одобрена инвестиционна програма на „Е. Север“ АД за 2024 г.

В Комисията в писмо с изх. № 56676649-1/17.03.2021 г., представено от електроразпределителното дружество са предоставени констативни протоколи с резултати от анализаторите за качество на електрическата енергия в предвиденото място за присъединяване на Ф.. Дружеството заявява, че видно от проведеното измерване качеството на електрическата енергия още преди монтажа и включването на Ф. не отговаря на нормативните изисквания.

Изготвен е Доклад вх. № Е-Дк-572/11.06.2021 г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“. Прието е, че в издаденото становище по същество са отказва присъединяване на Ф., тъй като ще се влошат техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти в района. Констатирано е, че от [фирма] не са представени данни за реализирани товари на клон „А“ от ВМНН, поради което твърдението на дружеството, че присъединяването на Ф. ще доведе до колебания в напрежението на ММНН е недоказано. Направен е извод, че от представените от електроразпределителното дружество констативни протоколи се установява, че качеството на доставяната електрическа енергия в мястото на присъединяване на клиенти на ст. № 16 и ст. № 20 на клон „А“ от ВМНН на ТП 1 [населено място], не отговаря на нормативните изисквания още преди присъединяването на Ф.. Посочено е, че присъединяването на Ф. към мрежа н.н на ст. № 17 значително ще облекчи функционирането на мрежата, тъй като ще разтовари клона и ще помогне клиентите да получат напрежение с необходимото качество.

На 17.06.2021 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е прието Решение № Ж - 436 от 17.06.2021 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, което на електроразпределителното дружество са дадени следните задължителни указания:

1. В 7-дневен срок от получаване на решението да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ, на [фирма] за присъединяване на Ф., предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в УПИ I-314, кв. 37, [населено място], [община], област Р., с посочен срок за изграждане и въвеждане в експлоатация на предвидената реконструкция на клон „А“ на ВМНН в участъка от трафопост ТП 1 „К.“ до С. НН № 17 до 30.11.2021 г., за която Ф. присъединяването е отказано със Становище № П-ВИ-1050/11. 11.2020 г. от [фирма];

2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

По делото е изслушано заключение на СТЕ. Вещото лице след преглед на представените по делото документи е дало отговор на поставените му въпроси.

Други доказателства не са ангажирани от страните по делото.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Решението е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл. 10 от ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 3 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. Същото е постановено в предвидената форма, като при провеждане на административното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, поради което оспорваният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. В съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се регламентират в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Разпоредбата на чл. 142, ал. 4 от с.н.а. предвижда като абсолютна положителна процесуална предпоставка предварителното разглеждане на жалбата от съответното дружество, за да бъде разгледана същата от КЕВР, като при това жалбоподателят следва да не е удовлетворен от отговора по нея или да не е получил отговор. В случая това изискване е спазено.

Спазени са изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. По силата на чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/ при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея. Нормата на чл. 143, ал. 6 от посочената наредба също изисква Комисията да разгледа жалбата, ведно с цялата преписка по нея. В конкретния случай с преписката са представени всички относими и необходими за решаването ѝ доказателства, ведно със становище от Е., при което КЕВР е изследвала правнорелевантните факти и е събрала всички относими доказателства. На следващо място, изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение, съгласно чл. 145, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата. Не

е налице отменителното основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

Актът е издаден в писмена форма и е мотивиран с основанията, които са обусловили конкретното разпореждане, както от фактическа, така и от правна страна. Неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното пред съда решение. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание. Наред с това са посочени ясно и нарушените нормативни разпоредби.

Не е допуснато съществено процесуално нарушение от КЕВР във връзка с твърденията на жалбоподателя за непълнота на доказателствата. При положение, че самият той не е представил никакви доказателства за изчерпвания капацитет на мрежата и евентуалното влошаване на качеството на електроенергията в случай на присъединяване на процесната Ф., липсва задължение за административния орган да извърши проучване на техническите възможности на мрежата и да провери фактите от становището на Е., при все че същите са лаконични и не съдържат конкретни данни за съществуващото натоварване и евентуално увеличаването му след присъединяване на процесния обект. Комисията не е длъжна да извърши сама проучването, за което със закон е задължено самото Е., нито е длъжна да изложи мотиви по въпроси, които не са развити подробно в отказа на самото дружество. Липсата на такова проучване и на каквито и да било доказателства, подкрепящи съображенията в отказа, е самостоятелна причина за основателност на жалбата на засегнатото лице по чл. 22 ЗЕ. В тази връзка съдът намира, че липсата на изричен отказ за присъединяване на Е. е опит да се заобиколи възможността на засегнатото лице да формира представа за същността на документа и мотивите за издаването му, което пряко рефлектира и върху възможността за оспорването му и реализиране на правата му по закон /чл. 24 от ЗЕВИ/.

Оспореното решение е постановено и в съответствие с материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 116, ал. 1 от ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, за който производителят: 1. е сключил писмен договор за присъединяване по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3; 2. е изпълнил своите задължения по договора по т. 1 и нормативните изисквания за присъединяване към електропреносната или електроразпределителната мрежа; 3. има изградени електрически уредби в границите на собствения си имот или на имота, в който има право да строи, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, и 4. е сключил договор за достъп по чл. 84, ал. 2.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6). Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /Наредба № 6,

Наредбата/. Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор. Съгласно чл. 88, ал. 3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява /ал. 7/.

Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне /чл. 90, ал. 1 от Наредбата/. Съгласно чл. 91 от Наредбата в приложимата редакция операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 14 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ.

Разпоредбата на чл. 23 от Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗЕВИ/ предвижда, че лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа, или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5. В ал. 2 е посочено, че заявления по ал. 1 се подават след одобряване на електрическите мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване, до приключване на едногодишния период по чл. 22, ал. 5.

Операторът на съответната електрическа мрежа разглежда заявленията по реда на постъпването им и с мотивирано становище се произнася по допустимостта на всяко заявление в срок от 14 дни от постъпването му. След изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район операторът на електрическа мрежа връща подадените и неразгледаните заявления, което се смята за мотивиран отказ за присъединяване съгласно чл. 117, ал. 4 от Закона за енергетиката.

Според чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ разпоредбата на чл. 23 /общия ред/ не се прилага

за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Тези обекти се ползват от преференциите по чл.31 и чл.32 от с.з.

По делото е безспорно, че [фирма] е подало Искане № [ЕГН]/03.11.2020 г. за проучване на условията за присъединяване на Ф. с инсталирана мощност 30kW, предвидена за изграждане в УПИ I-314, кв. 37, с . К., [община], област Р., при условията на чл. 24, ал. 1 от ЗЕВИ.

Към заявлението са приложени всички изискуеми документи по смисъла на чл. 87 и 88 от Наредба № 6 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, за удостоверяване на предпоставките на чл. 24, т.1 от ЗЕВИ. Безспорно е, че заявеният за проучване обект – Ф., е с мощност 30 kW. Налице е яснота и относно собствеността, вида и предназначението на имота, върху който следва да бъде изградена Ф.. Е. дружество не е изискувало от заявителите други документи или изпълнението на други изисквания.

[фирма] се е произнесло по искането със Становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа № П-ВИ-1050/11.11.2020 г. Съгласно Раздел II, т. 2 от становището, присъединяването на енергийния обект на производителя ще се осъществи след реконструкция на клон „А" на ВМНН, като съществуващите неизолирани проводници, бъдат заменени с нов усукан изолиран проводник /УИП/, заедно с необходимата арматура и стълбове в участъка от трафопост ТП 1 „К." до С. НН № 17 пред имота.

Съгласно Раздел VI, т. 2 от становището на основание чл. 27, ал. 2 от ЗЕВИ и 116, ал. 3 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и във връзка с чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /Наредба № 6/, с оглед предотвратяване влошаване на техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти в района, присъединяването на заявения обект за производство на електроенергия към електроразпределителната мрежа на [фирма] ще е технически възможно след изграждане на съоръженията по точка II, т. 2 от становището, съгласно одобрена инвестиционна програма на „Е. Север" АД за 2024 г.

Изразено е становище, че при присъединяването на обекта при настоящата инфраструктура на електроразпределителната мрежа, поддържана от [фирма], би се влошило качеството на подаваната електрическа енергия, доставяна до вече присъединени към мрежата обекти на клиенти. От електроразпределителното дружество са представени констативни протоколи с резултати от анализаторите за качество на електрическата енергия в предвиденото място за присъединяване на Ф.. Тези протоколи обаче не доказват твърденията на дружеството, тъй като с тях е установено качеството на електрическата енергия към момента на измерванията, а не качеството на същата, при присъединяване на Ф. към електроразпределителната мрежа на

[фирма]. Не са посочени допълнителни условия, на които следва да отговори заявителя, за да бъде присъединен обектът му към мрежата.

С оглед цитираните по-горе правни норми, съдът намира за правилни и законосъобразни изводите на КЕВР за липса на материалноправна предпоставка за отказ за присъединяване на процесната Ф. поради неизпълнение на лицензионните задължения на оператора на електроразпределителната мрежа и на нормативната уредба относно присъединяване на производители по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, която е специална. Това е така, тъй като осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия. Изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както се посочи по-горе, е регламентирано в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. В чл. 26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането /ал. 3/, а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището и при издадено разрешение за строеж.

Анализът на цитираните разпоредби показва, че в случай на подадено искане за присъединяване операторът на разпределителната мрежа разполага с три възможности - да прекрати процедурата /чл. 88, ал. 7/, мотивирано да откаже присъединяване /чл. 90, ал. 1/, или да определи условията, като предостави писмено становище за присъединяване на лицето /чл. 91, ал. 1/. На първо място, следва да се посочи, че настоящият съдебен състав споделя извода на административния орган, че макар жалбоподателят да се е произнесъл по подаденото до него заявление за присъединяване на енергиен обект с т.нар. становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа, по съществото си то представлява отказ за присъединяване. Това е така, тъй като, на първо място, е посочено, че няма техническа възможност за присъединяване на обекта до 2024 г., когато ще бъдат извършени необходимите реконструкции, и на следващо, че изложените в същото условия за присъединяване са със срок на валидност от 6 месеца. Т. е. заявителят е поставен в обективна невъзможност да спазва този срок, който изтича на 11.05.2021 г.

Макар доводите на Е. да се потвърждават и от заключението на СТЕ, съдът намира, че същото в частта му относно изводите за техническа невъзможност /нерационалност предвид възможно влошаване на качеството на електрическата енергия/ за присъединяване на процесната Ф. към мрежата е ирелевантно за разглеждания спор, тъй като по отношение на Ф. до 30 kW се прилага редът по чл. 24 от ЗЕВИ и изрично са изключени от приложението на чл. 23 от ЗЕВИ, съгласно който след изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район операторът на електрическа мрежа връща подадените и неразгледаните заявления, което се смята за мотивиран отказ за присъединяване /ал. 6 от с.з./. С оглед на изложеното незаконосъобразността на отказа за присъединяване произтича директно от нарушение на материалноправни разпоредби и е без значение причината, поради която Е. е в невъзможност да изпълни задължението си за присъединяване на Ф. от процесната категория, доколкото същата касае техническите възможности на мрежата, за която отговаря това дружеството, както и инвестиционните му намерения. Съгласно издадената му лицензия № Л-138-07/13.08.2004 г., [фирма] има задължение да развива мрежата като планира необходимите инвестиции в съответствие с принципа на икономическата целесъобразност и при икономически обосновани разходи с оглед задоволяване търсенето на електрическа енергия на територията на лицензията и осигуряване на транспортирането на електрическата енергия до потребителите, както и да присъединява при условията на равнопоставеност спрямо останалите потребители от същата група всяко лице, разположено на територията на лицензията, което отговаря на изискванията на закона. В случая жалбоподателят нарушава задълженията си по издадената му лицензия, а от друга страна, отказът за присъединяване по причини, различни от формулираните в закона, може да се разглежда като нарушаване на изискването за равнопоставеност, което е задължено дружеството да следва съгласно лицензията, тъй като лицето, което заявява присъединяване е поставено в неравнопоставено положение спрямо предходни заявители, само защото заявлението му е подадено след техните.

Действително, задължението на Е. по чл. 116, ал. 1 ЗЕ не е безусловно, а е поставено в зависимост от изпълнението от заявителя – производител на ел. енергия, на определени изисквания, изрично изброени в чл. 116 ЗЕ /административни и технически задължения на заявителя/, така и тези по чл. 3, ал. 1 от Наредба № 6, като за целта не трябва да са налице и пречките по чл. 3, ал. 2 от Наредбата. Съгласно посочената нормативна уредба, обектът, подлежащ на присъединяване, трябва да отговаря на техническите изисквания на тази наредба и на наредбите и правилата по чл. 83, ал. 1 от Закона за енергетиката и, кумулативно, а не алтернативно, да не застрашава надеждната работа на електроенергийната система (Е.), сигурността и качеството на снабдяването на клиентите с електрическа енергия, здравето и живота на гражданите и собствеността на трети лица /ал. 2/. В тази връзка електроразпределителното дружество има задължение и да следи за спазване на техническите изисквания, които са необходими за присъединяване към електрическата мрежа на производители и клиенти на електрическа енергия.

В настоящия случай обаче, както се посочи по-горе, са направени измервания на ел. енергия в точката на присъединяване на бъдещия обект – Ф., съгласно които тя не отговаря на нормативните изисквания още преди евентуалното присъединяване на Ф.. Жалбоподателят не излага доводи за постановления по същество отказ за присъединяване, свързани с изпълнение на задълженията и условията за присъединяване, които са вменени на заявителя. Мотивът за това е необходимост от реконструкция на мрежата, каквато съгласно инвестиционната програма на оператора не се предвижда до 2024 г. В тази връзка административният орган правилно се е позовал на чл. 116, ал. 3 ЗЕ, съгласно който операторът на електроразпределителната мрежа е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електроразпределителната мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяване. Не се споделят доводите на жалбоподателя, че не била ясна волята на органа предвид позоваването на чл. 27 ЗЕВИ, в който е регламентирано разпределението на разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергиен обект, както и за развитие, включително реконструкция и модернизация, на електрическите мрежи във връзка с присъединяването. Последното логически е обвързано с горното задължение на оператора, като е допълнителен аргумент, че задължението и разходите за осигуряване на необходимата инфраструктура за изпълнение на условията на лицензията и присъединяване на производители на електрическа енергия е за Е.. Изрично органът се е позовал на ал. 2 от с.з., като я е цитирал в мотивите на административния акт.

В заключение, настоящият състав намира, че при действащата нормативна уреда Е. не може да отказва присъединяване на обектите по чл. 24 ЗЕВИ със съображения, касаещи липсата му на инвестиционни планове за разширяване на мрежата, тъй като това пряко нарушава задълженията му по издадената му лицензия, чл. 116, ал. 3 ЗЕ и чл. 27 и чл. 28 ЗЕВИ. Изявлението на дружеството, че няма инвестиционни планове за конкретния район за периода до 2024 г., при положение че капацитетът на съществуващата инфраструктура за присъединяване на обекти за производство на енергия е изчерпан, а заложените от закона цели не са постигнати, само по себе си сочи, че дружеството е в нарушение на посочените актове на националното и европейското право.

С оглед изложеното, оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и следва да бъде уважена за сумата от 100.00 лева на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **[фирма]**, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: гр. В., р-н „В. В.“ В. Т.-Е, [улица], чрез пълномощник, **със съдебен адрес:** [населено място], [улица], ет.2, срещу **Решение № Ж – 436/17.06.2021 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/**, с което на електроразпределителното дружество са дадени задължителни указания.

ОСЪЖДА **[фирма]**, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: гр. В., р-н „В. В.“ В. Т.-Е, [улица], представлявано от всеки от двамата членове на УС, да заплати по сметката на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ сумата в размер на 100.00 лв./ сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: